

тамъ; и като застана между людетъ, и на-
миваше всичкитъ люде отъ рамената си
и нагорѣхъ.

(24) И рече Самуилъ на всичкитъ люде:
Видите ли оногози? Когото избра Господъ,
че нѣма подобенъ нему между всичкитъ лю-
де? И всичкитъ люде викнаха и рекоха:
„Да е живъ царьтъ!“ (25) И каза Самуилъ на
людетъ: „Уставте на царството, и написа-
те въ книга, и положи го прѣдъ Господа. И
отпусни Самуилъ всичкитъ люде, всякого
въ домъ му.“

(26) Така и Саулъ отиде въ домъ си въ
Гаван; и отиде съ него тамъ нѣкъ отъ сѣ-
ни мажне на които скрдата бѣше склонилъ
Богъ. (27) Но нѣкоши челоѡвѣци рекоха:
„Какъ ще ни избави той? И прѣзраха го, и
а не му припосяха дарове; а той се правѣ-
ше глухъ.“

ГЛАВА 11.

И встѣзе Наасъ Аммонецъ та располо-
жи станъ си берѣщу Явись-галаадъ; и ре-
коха: „Всичкитъ Явиски мажне Наасу: „На-
прави заѣтъ съ насъ, и ще ти бѣдемъ раби.“
(2) И рече имъ Наасъ Аммонецъ: „Съ това
ще направя заѣтъ съ васъ: да ви извържъ
на всинца ви деснитъ очи, и да положи това
поношение върху всичкии Израилъ.“

(3) И рекоха му Явискитъ старѣйшини:
„Дай ни седмъ дни врѣме за да пратимъ вѣ-
стители въ всичкитъ прѣдѣли на Израилъ; и
тогава, ако нѣма нѣкой да ни избави, ще
излѣземъ къмъ тебе.“ (4) И тъй, дойдохъ вѣ-
стители въ Гаван града Сауловъ та каза-
ха: „Тѣзи думи въ ушиѣ на людетъ; и съ-
висяха всичкитъ люде гласъ си та плака-
ха.“ (5) И, ето, Саулъ идѣше слѣдъ стадото
отъ полето; и рече Саулъ: „Що имать тѣзи
люде та плачатъ? И казаха му думитъ на-

Явискитъ мажне. (6) И дойде Духъ Божий
върху Саула като чучу онѣзи думи; и распа-
ли се гнѣвътъ му, и твърди много. (7) И въ дѣ-
говеда, и като ги напѣваа на части прати ги
по всичкитъ прѣдѣли на Израилъ съ раката
на вѣстители; и думаше: „Който не излѣ-
зе слѣдъ Саула, и слѣдъ Самуила, така ще
бѣде на говеда та му.“ И нападна страхъ Го-
сподень на людетъ; и излѣвоха като единъ
челоѡвѣкъ. (8) И като ги изброи у Везекъ,
Израилевитъ синоѡве бѣха триста тисѣци, и
Юдинитъ мажне тридесетъ тисѣци.

(9) И рекоха на вѣстителиѣ: „Що бѣха
дошли.“ Така ще речете на Явись-галаадски-
тъ мажне: „Утрѣ като припече сѣницето ще
имате избавление.“ И дойдохъ вѣстителиѣ и
извѣстиха на Явискитъ мажне; и тѣ се за-
радваха. (10) И рекоха Явискитъ мажне:
„Утрѣ ще излѣземъ при васъ, и ще ни на-
правите всичко що ви се види добро.“

(11) И на утринта раздѣли Саулъ лю-
детъ: два три пѣлка; и на утрѣната стра-
жа излѣвоха верѣдъ станътъ, и додѣ се стопли
деньтъ поразиха Аммонцитъ. Останалитъ се
распрѣскаха токозъ, щото яито двама отъ
тѣхъ не останаха наедно.

(12) И рекоха людетъ Самуилу: „Кой е
онзи що рече: Саул ли ще се въцѣри надъ
насъ? прѣдайте мажнетъ да ги убиемъ.“

(13) И рече Саулъ: „Рѣда се не убие никой
този день; защото додѣсъ снаправи Господъ
избавление въ Израилъ.“

(14) Тогавъ рече Самуилъ на людетъ: „Е-
лате да идемъ въ Галгалъ, и да обновимъ
тамъ царството.“

(15) И отидоха всичкитъ
люде въ Галгалъ, и направиха тамъ Саула
царь прѣдъ Господа въ Галгалъ; и пожер-
тувахъ тамъ примирителни жертви прѣдъ
Господа; и фразвеселиха се тамъ Саулъ и
всичкитъ Израилеви мажне твърди много.

ъ Гл. 9; 2.

ъ 2 Цар. 21; 6.

ю 3 Цар. 1; 25, 39.

4 Цар. 11; 12.

л Виж. Втор. 17; 14;

и дрг. Гл. 8; 11.

ж Сжд. 20; 14.

11; 4.

ж Гл. 11; 12.

13; 13.

а 2 Цар. 8; 2.

3 Цар. 4; 31.

2 Лѣт. 17; 5.

72; 10.

Мат. 2; 11.

а Гл. 12; 12.

б Сжд. 21; 8.

б Бат. 26; 28.

23; 32.

3 Цар.

20; 34.

Ноев. 41; 4.

Иез. 17; 13.

б Бат. 34; 13.

ъ 17; 26.

а Гл. 10; 26.

15; 34.

2 Цар. 21; 6.

с Сжд. 2; 4.

ж Сжд. 13; 10.

11; 29.

13; 25.

14; 6.

Гл. 10; 10.

16; 13.

з Сжд. 19; 29.

и Сжд. 21; 5.

ж 2 Цар. 24; 9.

а Ст. 3.

м Виж. Гл. 31; 11.

н Сжд. 7; 16.

о Гл. 10; 27.

л Виж. Лука 19; 27.

р 2 Цар. 19; 22.

с Иех. 14; 13.

Гл. 19; 5.

т Гл. 10; 8.

у Гл. 10; 17.

ф Гл. 10; 8.